

ואמר רבינו יצחק בספרינו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש נפש ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעָמִיהַ

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רצ"ד מצורע תשפ"ב
שבית הגדול

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) ר"ת (ויזמור)

מדרש מלא

מדרש מלא

מדרש מלא

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא

קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתיה

מדרש מלא

זֶה עֵקֶר הַתְּקוּהָ

וְזֶהוּ בְּחִינַת גְּדֹל הַמַּעֲלָה וְהַטְּהָרָה וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁל טְבִילַת מְקוּהָ שְׂזוּכִין יִשְׂרָאֵל וְכוּ', בְּחִינַת מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל ה' כָּל עֲזָבֶיךָ יִבְשׁוּ וְסוּרֵי בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מִיָּם חַיִּים אֶת ה', כִּי עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ מִמְּשִׁיכִין בְּחִינַת פִּי שְׁנַיִם, שְׁזָהוּ עֵקֶר הַחַיִּים בְּחִינַת מְקוֹר מִיָּם חַיִּים הַנִּמְשָׁכִין מֵה' יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא עֵקֶר הַצְּנוּר שֶׁעַל יָדוֹ נִמְשָׁךְ כָּל הַחַיּוֹת דְּקְדוּשָׁה וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַשְּׁפָעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כִּידוּעַ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְכוּ'.

כִּי זֶה יְדוּעַ שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לַחַיּוֹת בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְעַל כֵּן כְּשֶׁהָאָדָם נִכְנָס כְּלוּ לְתוֹךְ הַמַּיִם, הֵרִי הוּא מוֹסֵר נַפְשׁוֹ וּמְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְפִי טָעָה. וְזֶה בְּחִינַת תְּקוּף הַחֶשֶׁק וְהַרְצוֹן אֶל הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר כּוֹנֵנוֹ בְּטְבִילָה; כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ דְּקְדוּשָׁה. וְעַל יְדֵי תְקוּף הַרְצוֹן הַזֶּה הוּא נִכְלָל בְּשֶׁרֶשׁ הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹן דְּקְדוּשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ אֱלֹקִים הַמְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם הַנִּלְוִל. וְעַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְהוֹצִיא מִשָּׁם רוּחַ חָדָשׁ דְּקְדוּשָׁה מִכַּח אֶל הַפַּעַל כַּנִּלְוִל.

וְעַל כֵּן מְקוּהָ לְשׁוֹן תּוֹחֶלֶת וְתְקוּהָ, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּקוּהָ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לָנוּ כַּח לְסִבַל הַיְסוּרִים שֶׁל הַמוֹנָעִים, וְלְהַתְגַּבֵּר בְּרָצוֹן דְּקְדוּשָׁה עַד שְׁנִזְכֶּה לְשִׁבֵּר כָּלֵם בְּחִינַת לוֹלֵא הָאֱמֵנֶתִי לְרֵאוֹת בְּטוֹב ה' בְּאֶרֶץ חַיִּים קְוָה אֶל ה' חֶזֶק וַיֹּאמֶן לִבָּהּ וְקוּהָ אֶל ה', וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י, שְׁצָרִיכִין לְקוּוֹת קוּוִי אַחַר קוּוִי, שְׁזָהוּ זוּכִין עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ, שְׁנִמְשָׁךְ אֶז עַל הָאָדָם הָאֲרָה וְקְדוּשָׁה מִרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה אַחַר כֵּךְ לְהַתְפַּלֵּל וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָה בְּרָצוֹן חֶזֶק וְחֶשֶׁק חָדָשׁ. וְכִמוֹ שֶׁמְרַגְּשִׁין עַל פִּי רַב בְּחוּשׁ שְׁנִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם רוּחַ חַיִּים וְחֶשֶׁק דְּקְדוּשָׁה עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי גְדֹל הַרְצוֹן וְהַחֶשֶׁק מִתְגַּבְּרִים לְסִבַל הַכָּל וְלִבְלִי לְנִטוֹת מִן הָאֱמֵת, חַס וְשְׁלוֹם, רַק לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְגַּבֵּר בְּהַתּוֹחֶלֶת וְהַתְּקוּהָ שֶׁה' יִתְבָּרַךְ לֹא יַעֲזֹב אֶת הַחֶפְצִים בְּהָאֱמֵת וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיָדָיו לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל יְדֵי זֶה מְשַׁבְּרִים כָּל הַמְּנִיעוֹת וְכוּנִלְוִל.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' כ

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

שתי צפרים חיות טהורות

אֲזִי טוֹב לוֹ

הִנֵּה מִי שְׁשׁוֹמֵעַ נְגִינָה מְמַנֵּן רָשָׁע, קָשָׁה לוֹ לְעִבּוֹדַת הַבּוֹרָא. וּבְשׁוֹמֵעַ מְמַנֵּן כָּשֶׁר וְהַגּוֹן, אֲזִי טוֹב לוֹ, כְּמוֹ שְׂיִתְכַּאֵר: כִּי הִנֵּה קוֹל הַנְּגִינָה נְמַשְׁכֶּת מִן הַצְּפָרִים, כְּדֹאִיתָא בַּמְדָּרָשׁ (וַיִּקְרָא רַבָּה, טז): מִפְּנֵי מָה מְצַרֵּעַ טְהַרְתּוֹ תְלוּיָהּ בְּשֵׁתֵי צְפָרִים חַיּוֹת מְהוֹרוֹת? יָבּוֹא קַלְנֵיָא וַיִּכְפֹּר עַל קַלְנֵיָא. כִּי נִלְקָה מִחַמַּת קוֹלוֹ שְׂדֵבֵר לְשׁוֹן הָרָע.

נְמַצָּא, מִי שֶׁהוּא כָּשֶׁר, נְמַשְׁכֶּת הַנְּגִינָה שְׁלוֹ מִן הַשֵּׁתֵי צְפָרִים חַיּוֹת מְהוֹרוֹת. וְכַתּוּב בַּזֹּהַר (וַיִּקְרָא נג:), שֶׁהַשֵּׁתֵי צְפָרִים הֵנ"ל, יוֹנְקִים מֵאַתֵּר דְּנְבִיאִים יִנְקִין. לְכַד נִקְרָא הַמְּמַנֵּן חֲזוֹן מְלִשׁוֹן חֲזוֹן, הֵינּוּ לְשׁוֹן נְבוּאָה, כִּי לוֹקַח הַנְּגִינָה מֵאַתֵּר דְּנְבִיאִים יִנְקִין: וּבְשֶׁהַמְּמַנֵּן הוּא רָשָׁע, אֲזִי הוּא לוֹקַח הַנְּגִינָה שְׁלוֹ מִצְּפָרִים אַחֲרוֹת שְׂבִקְלָפָה. וְכַתּוּב בַּזֹּהַר: כִּי הַצְּפָרִים שְׂבִקְלָפָה יוֹנְקִין מִדִּי הַמְּלָכוֹת. וְכַד אֶתְפְּלֵג לִילְיָא כְּדִין כְּרוּזָא כְּרִיז: "בְּצְפָרִים הָאֲחֻזּוֹת בְּפֶתַח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי אָדָם":

ליקוטי מוהר"ן תורה ג'

שבת הגדול

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לְדָרוֹשׁ בְּשַׁבַּת הַגָּדוֹל

וְזֶה בְּחִינַת שַׁבַּת הַגָּדוֹל שְׁלִפְנֵי פֶסַח, כִּי מִחֲמַת שְׁבַפְסַח מְאִירִין בּוֹ גַם כֵּן הַמּוֹחִין הַגָּדוֹלִים עַל כֵּן נִקְרָא גַם כֵּן שַׁבַּת כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא כג, יא) מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת, אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵּן בּוֹדָאֵי הָאֲרַת וַיִּקְדַּשְׁתָּ שַׁבַּת בְּעֲצָמוֹ בּוֹדָאֵי גְדוּלָה עוֹד יוֹתֵר, וְכָלֵל יִצְיָאֵת מִצָּרִים שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲלִיַת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה הוּא לְזִכּוֹת עַל יְדֵי זֶה לְקַבֵּל אוֹר הַשֶּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבַּת, וְסוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה עַל כֵּן הַזְמִין אֶז ה' יִתְבָּרַךְ שְׁבַע־שׁוֹר לְחֻדְשׁ שֶׁהִתְחִיל לְהָאִיר אֶז בְּיוֹתֵר הָאֲרַת קִדְשַׁת פֶּסַח וַיִּצְיָאֵת מִצָּרִים, וְעַל כֵּן נִצְטוּוּ לְקַח לָהֶם מֵאֵז הַקֶּרֶבֶן פֶּסַח וְאֶז חָל יוֹם זֶה בְּיוֹם שַׁבַּת דִּיקָא וְאֶז עַל יְדֵי הֵינֵס שְׁנַעֲשֵׂה בּוֹ כְּמַבְאָר בְּפוֹסְקִים, וְהֵינֵס מְרַמֵּז עַל סְמִיכַת הַנוֹן שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת כְּמַבְאָר לְעִיל, גַּם גֵּימַטְרִיא מ"ה וְאֲדַנ"י שְׁזֵה בְּחִינַת יְחוּד חֲמָה וּלְבָנָה, בְּבְחִינַת אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגָּדוֹלִים (בְּרֵאשִׁית א, טז), עַל כֵּן נִרְאֶה אֶז לְכָל בְּחִינַת עֲלִיַת הַמַּלְכוּת שְׁנִקְרָאת שַׁבַּת גַּם כֵּן מִבְּחִינַת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְבְּחִינַת הַמְּאֹר הַגָּדוֹל וְעַל כֵּן נִקְרָא שַׁבַּת הַגָּדוֹל.

וְעַל כֵּן נוֹהֲגִין הַגָּדוֹלִים לְדָרוֹשׁ בְּשַׁבַּת הַגָּדוֹל, כִּי כָּבֵר דְּרָשׁוּ רַז"ל עַל פֶּסוּק וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְכוּ' שְׁמִצּוֹה לְהַקְהִיל קְהָלוֹת בְּכָל שַׁבַּת וְלְדָרֵשׁ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְזֶה גַם כֵּן מִחֲמַת הַנ"ל, כִּי עֵקֶר הַמְּשַׁכַּת הַתְּקוּנִים הַנ"ל הוּא עַל יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה בְּפֶרֶט עַל יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה בְּרַבִּים, אֶךְ בְּשַׁבַּת זֶה בּוֹדָאֵי מִצְוָה עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְדָרוֹשׁ בְּרַבִּים וְהָעֵקֶר שֶׁתְּהִיָּה הַדְּרָשָׁה לְשֵׁם שָׁמַיִם וּלְהוֹרוֹת לְעַם חֲקֵי הָאֱלֹהִים וְתוֹרוֹתָיו יִתְבָּרַךְ כְּמַבְאָר בְּפוֹסְקִים (מְגִן אֲבֵרָהֶם סִימָן תכט סק"א):

נחת השלחן אורח חיים סימן ת"ל

שבת הגדול

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

שְׂמִיחָה וְרִקוּדִין בְּשִׂמְחַת שַׁבַּת הַגָּדוֹל

אחר כך הגיע שַׁבַּת הַגָּדוֹל וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה בְּעֶזְרֵנוּ
שֶׁהָיִינוּ שְׂמִיחִים הַרְבֵּה בְּבֵית רַבִּי צְבִי שְׁנַכְנַסְנוּ לְשֵׁם
אחר סְעֻדַת שְׁחֵרִית שְׁאַכְלָנוּ בְּבֵית רַבִּי הָעֲנִיךְ, וְשֵׁם בְּבֵית
רַבִּי צְבִי שְׂמִיחָנוּ מְאֹד בְּשִׂמְחַת שַׁבַּת הַגָּדוֹל, וְרִקְדָנוּ
בְּלָנוּ הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה חֲזַק אוֹתִי
הַרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְכֹל הָעֵת שֶׁעַמְדָנוּ
בְּאֲדָעַם שֶׁעָבְרוּ כְּכֹר שְׁנֵי שַׁבָּתִים לֹא זָכִינוּ לְשִׂמְחָה
וְרִקוּדִין עַד זֶה הַשַּׁבָּת שֶׁהוּא שַׁבַּת הַגָּדוֹל, וְזֶה הָיָה
לִי לְסִימָן וַיִּשְׁוּעָה גְדוֹלָה:

בִּיּוֹם שְׁשִׁי - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ - עָרַב פְּסַח, עָשִׂינוּ
סִיּוֹם וְאַכְלָנוּ וְשָׂתִינוּ יַיִן קִצָּת, וְתִהְיֶה לָּאֵל הַיִּיטִי
בְּשִׂמְחָה קִצָּת, קָרוֹב לְחֻצוֹת הַיּוֹם הַנִּחְתִּי לִישׁוֹן קִצָּת,
וּבְתוֹךְ כֵּךְ בָּא רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר וְתִחַיָּה אוֹתִי מְאֹד,
וּמְחַמַּת שְׂמִיחָה נִשְׁקַתִּי אוֹתוֹ בְּאַתְבָּה רַבָּה, וְנָתַתִּי שְׂבַח
וְהוֹדָיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזָּכִיתִי לְרֹאוֹתוֹ.

ימי מוהרנ"ת ח"ב סה

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת הגדול

עֲבָדִים הָיִינוּ בְּחִינַת יְמֵי הַחֹל וַיּוֹצִיאֵנוּ בְּקִדְשֵׁי שַׁבָּת

עקר הגאולה היתה על ידי שבת על ידי ש'ה' יתברך ברחמיו המשיך עליהם בעצמו בחינת קדש שבת על ששת ימי החל ש'על ידי זה נתגלה אחדות הפשוט מתוך פעלות משתנות שכל הפעלות משתנות כלם נמשכין מאחד הפשוט בעצמו יתברך שזה נתגלה אז מאד מאד על ידי כל האותות והמופתים הגדולים והנוראים והעצומים מאד אשר עשה משה לעיני כל ישראל שהפך מפנים לדם ומדם למים ושלח צפרדעים וכשרצה סלק אותם בתפלתו. וכן בכל המכות שלקה את פרעה וכו' והראה שכל הטבע וכל הנהגת הפעלות המשנות שבכל העולם הכל ביד האחד הפשוט והם בידו כחמר ביד היוצר ומגלה סודו אל עבדיו הצדיקים שיוכלו לשלט בעולם להנהיג הכל כרצונם וכו'.

וזה בחינת שבת הגדול קדם פסח פי עקר הנסים של פסח היו על ידי קדש שבת וכנ"ל ועל כן נקרא שבת הגדול פי זה עקר גדלתו יתברך בשנתגלה אחדותו יתברך מתוך פעלות משתנות כנ"ל שזה נעשה על ידי שבת וכנ"ל. וזה שמתחילין עבדים היינו וכו' פי קדם הגאולה בעת הגלות דהינו קדם שזכו להמשיך קדש שבת לימי החל אז היינו עבדים מחמת ששלטו בחינת ימי החל שהם בחינת עבד כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל. ויוציאנו ה' אלקינו משם וכו'. הינו ש'ה' יתברך בעצמו הוציאנו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה אף על פי שלא היינו כדאי כי עדין לא המשכנו בעצמנו כל התקונים הנ"ל אף על פי כן חמל עלינו ה' יתברך והוציאנו בעצמו בכח רחמיו הנפלאים וכנ"ל.

ליקוטי הלכות פריקה וטעינה ד' מ

שבת הגדול

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

עֵקֶר הַנֵּס תְּלוּי בְּשִׁבְתַּת שְׂקָדָם פֶּסַח

וְזֶה בְּחִינַת שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא שִׁבְתַּת שְׁלֹפְנֵי פֶסַח, כִּי יֵצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּגָלוֹת הַהֶסְתֶּרָה תְּלוּי בְּשִׁבְתַּת כַּנ"ל, כִּי פֶסַח מִצְרַיִם מִקְחוּ מִבְּעֶשׂוֹר וְהָיָה טְעוּן אַרְבָּעָה יָמִים בְּקוֹר כְּדֵי שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין בְּמִצּוֹת אַרְבָּעָה יָמִים. אַרְבָּעָה יָמִים דִּיקָא כְּדֵי שְׂיִזְכְּלוּ לְגַלוֹת הַהֶסְתֶּרָה לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת אַרְבָּעָה מַחְנוֹת כַּנ"ל. וְעַל כֵּן בְּשַׁעַת פֶּסַח הֶרְאִישׁוֹן כְּשִׂיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם הָיָה הַהֶתְחַלָּה בְּשִׁבְתַּת, כִּי בְּשִׁבְתַּת דִּיקָא מִתְּחִיל גְּאֵלַת מִצְרַיִם, כִּי מִשָּׁם מְקַבְּלִין הַדַּעַת לְגַלוֹת הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת ד' מִתּוֹךְ הַהֶסְתֶּרָה כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן נִקְבַּע לְדוֹרוֹת רַק שִׁבְתַּת שְׁלֹפְנֵי פֶסַח וְלֹא בְּעֶשׂוֹר לְחֻדְשׁ, כִּי עֵקֶר הַנֵּס תְּלוּי בְּשִׁבְתַּת שְׂקָדָם פֶּסַח כַּנ"ל, וְזֶה שְׂקוֹרִין אוֹתוֹ שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל, הֵינּוּ שִׁבְתַּת הוּא גָּדוֹל מִכָּל הַיָּמִים וְהַזְּמַנִּים שֶׁכָּלֵם מְקַבְּלִים קִדְשָׁתָם מִמֶּנּוּ כַּנ"ל. וּמִחֻמַּת שְׂזִיָּה הַשִּׁבְתַּת מְגַלָּה זֹאת עַל יְדֵי שְׂרָאִינוּ גְּאֵלַת מִצְרַיִם שֶׁהִיָּתָה עַל יְדוּ, עַל כֵּן קוֹרִין אוֹתוֹ שִׁבְתַּת הַגָּדוֹל כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות ר"ח ג'

פרשת מצורע

טוֹעֵמִיָּה

מכתב מוהרנ"ת

ברוך השם יום ה' מצרע תקצ"ב:

אהובי בני הביבי.

בשעה זאת באתי מנעמרוב משמחת הנשואין תהלה לאל, וברוך השם הכל על נכון מעם ה', וימין ה' רוממה לעולם כאשר אספר לך אם ירצה השם בבואך לפה אם ירצה השם.

ואין פעת פנאי להאריך כלל, אך מחמת שנסעתי לפה עם מוסר כתב זה בעל העגלה מקהלתכם, אמרתי לא אמןע לדרש בשלומך הטוב. פי ידעתי עצם תשוקתך לראות מכתבי תמיד.

ושוש תשיש ותגל בשמחת החג הקדוש הבא עלינו לטובה, ותראה לזרז עצמך לשלח היין וכו' בזריזות על ידי מקדם, ותכתב לי תשובה ברורה על כל מה שכתבתי לך, ואם אפשר שתשתדל שיגיע לי אגרת מרבי נחמן נכד אדוננו מורנו ורבינו זכרנו לברכה מה טוב.

יתר מזה חיים ושלוש וששון ושמחה, פי בקרוב נזכה לאכל מזונא דנשמתא מזון שהמלאכים נזונין ממנו, והשם יתברך יהיה בעזרנו לבער החמץ פראוי, ולזכות לצאת מחמץ למוצה ממות לחיים מעצבות לשמחה וכו':

נתן מברסלב:

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אפרים שלמה צדיק הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

ערבי פסחים

לְבָרֶךְ בְּשִׂמְחָה שְׂהַחֲיֵנוּ

אהובי בני חביבי. מכתבך קבלתי עתה בין מנחה למעריב של ערב פסח שצריכין תקרב לבדק חמין, ומאלריך תבין מרדתי, גם קבלתי הסוד שני זהובים מעות קטנים, תשועת חן חן לה. פי מאד מכרח עתה המעות בפרט מעות פנה. ישלם ה' פעלך וכו'. הינו בשבוע העבר קבלתי גם הפאנטאפיל. ותיום קבלתי גם בן השני בלים יין נפח השם יתברך יזכנו לשנות ארבע בוסות של ישועה ורחמים שימשך גם עליך ועל ביתך ישועה ורחמים וששון ושמחה על ידי יין המשמח ששלחת לנו, ולה' הישועה.

וכעת אי אפשר להרחיב הדבור כלל. רק חזק ואמץ למאד לשמח נפשך ולברך בשמחה ששהחיינו וכו' לזמן הזה שזכית לשלח לנו על ארבע בוסות יין וגם מעות וכו'. וגם הטרחא אינו נאכד. ובפרט שיש לה חלק בטרחא ומעות בהעסקים שאנו עוסקים שיהם זכות הרבים גדול לדורות. אנשריך בני על כל נקדה ונקדה טובה שאתה זוכה לעסק פנה בגופך וממונה. רק חזק ואמץ מאד להרחיק ממך רבוי הרעיונים שיהם תמהון לבב שאתה חושב בכל ענין יותר מהראוי. והכל מחמת עצבות ומרה שחורה, דלו עיניך למרום ובקש בכל יום מהשם יתברך שיוציאך מזה ובזכות תחג הפסח הקדוש הבא עלינו לטובה תזכה לצאת מחמין המח לקרשת מצה של פסח מיגון לשמחה וכו', ויקבל רצוף פה אגרת ללבוב וישלחהו בזריות. ומהסתם יוסף בעצמו לפרם בשלזמו באהבה פראוי וששון ושמחה ישיג וכו'.

עלים לתרופה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

הוכיח אותנו מאד לעשות מצוות הרבה. והנראה מכוונתו
היה שרצונו שנהיה עוסקים במצוות גם כן, דהיינו לקבץ
נדבות ולעסק בגמילות חסדים וכיוצא בזה.
ואמר לנו בזו הלשון:

עפים טוט

איר גאר קיין

מצוות ניט

וכונתו היה פנזכר לעיל:

~ תרגום ~

כלום, אין אתם עושים מצוות.

שיחות הר"ן רנח

עמוד זה נתרם לרגל שמחת אירוסי החתן החשוב אברהם
שמואל בנימין ראזנבערג הי"ו עב"ג בשעטור"מ

יְהִי מְזוֹן לְהַנְפִּישׁ לְהַתְעַלּוֹת מִדְרָגָא לְדְרָגָא, וְכַאֲשֶׁר נִתְתַקֵּן בְּרוּחַנִיּוֹת נִתְתַקֵּן מִמִּילָא גַם בְּגַשְׁמִיּוֹת, אָבֵל אֵיךְ שֶׁהוּא הֵם בְּוֹדָאֵי תְלוּיִם זֶה בְּזֶה וּמִקְשָׁרִים יַחַד כְּטַבְעוֹת הַשְּׁלִשְׁלֵת הָאֲחוּזִים וּמְשַׁלְבִים זֶה בְּזֶה, כְּמֵאמֶר הַתְנַא אִם אֵין קִמַח אֵין תּוֹרָה, אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קִמַח וְהַקְדִים הַקִּמַח לְהַתּוֹרָה, וְכֵמֵאמֶר מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל: אֵיידער מֵעַן אֵיז זֹכָה צו זײַן אַעֲרֹלִיכער יוֹד בְּרוּיך מֵעַן דָּאךְ דַּעְרוּוִייל פֿרִנְסָה, וּבִפְרֵט רְפוּאָה, וְאֵלוֹ הַשְּׁתִים הֵן הֵם יְסוּדֵי הַיְהוּדוּת וְקִיּוּם הַתּוֹרָה הַק'. וּבִאֲמַת הַשִּׁי"ת בְּרַחֲמֵי מִשְׁפִּיעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּי וּמְזוּיָי וְכָל הַהֲכָרְחִיּוֹת, כִּי מִי הַקְדִימֵנִי וְאֲשַׁלֵּם, אָבֵל לְמַעַן הַבְּחִירָה הַכֹּל הוּא בְּדַרְךְ הַסְתָּרָה וְחֶסֶד הַשְּׁלֵמוֹת וְצָרִיכִין תְּמִיד לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְפַּלֵּל לְהַשִּׁי"ת שְׂיֵאִיר פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיַעֲבִיר הַמָּסַךְ הַמְבַדִּיל וְיִתְגַּלֶּה הַרְחֻמְנוּת הַשְּׁלֵמָה בְּכָל פֶּרֶט. וְקוֹדֵם שְׂזוּכִין לְזֶה הַהֲתַגְלוֹת נִתְבַּלְבַּל דַּעַת הָאָדָם כֹּל כֶּךָ עַד שֶׁנִּתְיָאֵשׁ ח"ו מִתְקוֹתוֹ וְנִסְתָּם לְבוֹ וּפְיוֹ מִלְּהַתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מֵהַשִּׁי"ת עַל מְלוּי חֶסְרוֹנוֹתָיו, וְזֹאת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּבְכָל יוֹם וְיוֹם.

וְסָמוּךְ מְאֹד לִימֵי חַג הַפֶּסַח הַק' עֲדִין לֹא יִדְעָתִי שׁוּם מְרָאָה מְקוּם מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי עַל הוֹצָאוֹת הַחַג הַק', וְאֵף הֵיךְ לִי נְחִיצוֹת לְשֵׁלֵם אֵיזָה חוֹבוֹת, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהִתְחַזְקֵתִי לְהֵאָמֵן בְּדַבְרֵי מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל שֶׁהַבְּטִיחַ וְאָמַר שֶׁעַל הוֹצָאוֹת חַג הַפֶּסַח הוּא בְּטוּחַ בְּוֹדָאֵי יְהִיָּה לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אָבֵל אֵיךְ זוֹכִין לְקַבֵּל אֶת הַפֶּסַח עֲצוּמוֹ, הֵינּוּ הָאוֹרוֹת הַקְדוּשִׁים הַמְאִירִים וְשִׁיכּוּלִים לְהַשִּׁיג בִּימֵי חַג הַפֶּסַח, עִם כָּל זֶה לֹא יִכְלָתִי לְצַמְצֵם דַּעַתִּי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דָּבָר וּבִפְרֵט שְׂזֶה וְזֶה גוֹרֵם, שְׁגָם אֲנִי סוֹבֵל ל"ע כְּאֵב רֹאשׁ ר"ל וְתַרְוּוּיָהוּ אֵיתְנָהוּ בִּי, אָבֵל סוּף כָּל סוּף ב"ה שְׂזָכִיתִי בְּדַבְרֵי הַשְּׁגָחָה לְכָל צָרְכֵי בְּרוּחַ, וְאֵף שְׂבַעַד הַמִּצּוֹת וְהֵינּוּ אֲנִי עֲדִין בַּעַל חוֹב, אָבֵל אֶקְוֶה שְׂבַעֲזַה"ל אֲזַכֶּה בְּקֶרֶב לְשֵׁלֵם, וְהַעֲקֹר שְׂאֲזַכֶּה לְסַלֵּק בְּמִהְרָה כָּל הַחוֹבוֹת, וְשֶׁהַשִּׁי"ת יִזְמִין לִי מַעֲתָה אֵיזָה צְנוּר הַשְּׁפַע שְׁלֵא אֲצִטְרֹךְ לִידי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִידי הַלּוֹאֲתָם.

ננת ציון כ"ו - מכתב ר' אהרן לייב ציגלמאן ז"ל

אחדשה"ט באהבה רבה, כְּדַרְפֵי הַהֲכָרַח בְּקִצִּירַת הָאוֹמֶר וְכו', הַכֹּל בְּרוּךְ ה' בְּסִדְרֵי אֲצִלְנוּ תְהִלָּה לְאֵל חַי עוֹד מְעַט נַעֲרֹךְ אִם יִרְצֶה ה' בְּלֵיל חַג הַמִּצּוֹת הַבַּעַל"ט אֶת הַסִּדְרֵי בְּתוֹךְ כָּלל יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים בְּרַב רַחֲמֵי וְחֶסְדֵי יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְנִזְכָּה לְכָל הָאוֹרוֹת וְהַתְקוּנִים בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הַמְאִירִים בְּלֵילוֹת הַקְדוּשִׁים הָאֵלוֹ מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה פְּרָאוּי, וּמוֹבֵן לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים, וְכַאֲשֶׁר נִזְכָּה לְסִדְרֵי אוֹתָם כֵּן נִזְכָּה אִם יִרְצֶה ה' לַעֲשׂוֹתָם וְכו'.

בְּרוּךְ ה' שֶׁהַיּוֹם נֶאֱפָו הַמִּצּוֹת שְׂמוֹרָה שְׁלֵנוּ, יְהִי רְצוֹן שְׂנִזְכָּה לְהַשְׁמֵר מִמִּשְׁהוֹ חֲמִץ וְיִהְיֶה הַכֹּל בְּסִדְרֵי גְמוּר פְּרָאוּי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת וְכָל טוֹב, וְכִימֵי צִאתְנוּ מִמִּצְרַיִם יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְלְסִדְרֵי הַהֲגָדָה בְּכָל הַמִּשְׁמַעוֹת בְּהַתְפַּעְלוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד יְקִיָּם קֶרֶב יוֹם וְכו' וְיֵאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֵׁכֵת לַיְלָה וְכו' וְכו' וְכָל זֶה הַכֹּל כְּדֵי לְבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית לְמַעַן דַּעַת וְכו' כִּי ה' הוּא אֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדוּ.

עֲכָשׁוּ אוֹדִיעֶךָ כִּי קִבַּלְתִּי עַל יְדֵי חֲתָנְךָ שְׁלִיט"א סָךְ וְכו', וּבְרוּךְ ה' זְכִיתִי גַם כֵּן לְהִיּוֹת מִהַתּוֹמְכִים לְעַנְיִי אֲנִי שִׁיחִיו לְצָרְכֵי חַג הַפֶּסַח כְּנֶהוּג עַל יְדֵי הַגַּבָּאֵי שְׁלֵנוּ וְכו' לְחַלֵּק חֲלוּקָה הַגּוֹנָה לְכָל דְּכַפִּין וּלְכָל דְּצָרִיךְ, הַגֵּם שְׁלֵא זְכִיתִי לְסַיֵּעַ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ כְּבָכֵל שְׁנָה בְּעַנְיִן הַרְשִׁימָה וְהַפְתִּיבָה בְּבַחֲיִנַת מוֹנֶה וְסוֹפֵר, מֵהַ לַעֲשׂוֹת, אוֹנֵס רַחֲמָנָא פְּטָרִיָּה, וְכָבֵר כָּלל בִּידְעֵנוּ לְהַחִיּוֹת עֲצוּמוֹ בְּהַנְקוּדָה טוֹבָה אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדִי.

בְּרַכַּת חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה וְכו' טוֹב: אֲבִיכֶם אֲלַחֲנוּ סִפְקָטוֹר: (גנזי אבא קע"ו)

הַמְּנִיעוֹת הַעֵיקְרִיּוֹת שְׂנַחוּצִים וּמְכָרְחִים מְאֹד, הֵם רְפוּאָה, וּפְרִנְסָה. וְאֵף שְׂעַקְרֵי הַחֶסְרוֹן מֵהֵם הוּא בְּרוּחַנִיּוֹת, הֵינּוּ רְפוּאוֹת הַנְּפִישׁ וּפְרִנְסַת הַנְּפִישׁ, הֵינּוּ לְהִיּוֹת סֵר מִרְעֵי מַהִיּוֹם שַׁעִי"ז תַּתְרַפֵּא הַנְּפִישׁ מִכְּאָבָה וְחֻלְשָׁתָה, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, שַׁעִי"ז

זמני שבת קודש – פרשת מצורע

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:28	6:27	6:44	6:28	6:37	6:28	7:18	7:06
שקיעה ערב שב"ק	7:07	7:07	7:06	7:08	7:07	7:07	7:39	7:28
חצות הלילה	1:30	1:31	1:32	1:31	1:31	1:31	2:16	1:59
עלות השחר	5:04	5:05	5:05	5:01	5:04	5:02	4:40	5:02
עטיפת הטלית	5:27	5:28	5:28	5:24	5:28	5:25	5:13	5:29
ניץ החמה	6:18	6:19	6:19	6:16	6:19	6:17	6:21	6:27
סוף זמן קר"ש מג"א	8:41	8:42	8:42	8:39	8:42	8:40	8:35	8:47
חצות היום	12:41	12:42	12:42	12:40	12:41	12:40	1:01	12:58
שקיעה יום שב"ק	7:08	7:07	7:06	7:09	7:07	7:08	7:41	7:29
צאת השבת	7:41	7:42	7:43	7:42	7:42	7:42	8:31	8:41
צאה"ש 72 דק'	8:21	8:20	8:19	8:21	8:20	8:20	8:53	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא - שבת פסח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
לד	לה	לו	לז	לח	לט	מ
סב:	סג.	סג:	סד.	סד:	סה.	סה:
מד	מה	מו	מז	מח	מט	נ
תורה כ"ד - אמצעותא דעלמא						התורה הזמנית